m hoc ecce ego lactabo eā et
n ducā eā i ſolitudīeꝫ. Et lo
o q̄r ad cor eiꝰ ⁊ dabo ei vi-
p nitores eiꝰ ex eodē loco ⁊
q vallē achor ad apiēdā ſpē
r s Et cauet ibi iuxta dies iu-
uentutl' ſue ⁊ iuxta dies aſ-
cenſionis ſue de terra egy
t pti. Et erit i die illo ait do
v minus: vocabit me vir me
us ⁊ non vocabit me vltra
x baalim. Et auferā noīa ba
alim de ore eiꝰ ⁊ nō recor-
y dabit̃ vltra noīs eoꝝ. Et ꝑ
cutiā eis fedus in die illa.
z a cū beſtia agri ⁊ cū volucre
b c celi ⁊ cū reptili terre. ⁊ ar-
cū ⁊ gladiū ⁊ bellū ↄteram
d e de terra: ⁊ dormire eos fa-
f ciā fiducial'r. Et ſponſabo
g te mihi i ſempiternū: ⁊ ſpō
ſabo te mihi in iuſticia ⁊ iu
dicio ⁊ i miſericordia ⁊ mi
ſerationibus. Et ſpōſabo
te mihi in fide ⁊ ſcies quia
h ego dñs. Et erit in illa die
i k exaudiā dicit dñs: ⁊ exau-
diam celos: ⁊ illi exeudiēt
terrā: ⁊ t̃ra exaudiet triticū
l ⁊ vinū ⁊ oleū ⁊ hec exaudi
ent iezrabel. Et ſeminabo
m eā mihi i t̃raꝫ: ⁊ miſerebor
eiꝰ q̄ fuit abſq3 mīa. Et di-
cam nō ppl'o meo: populꝰ
meꝰ es tu. ⁊ ipē dicet. deꝰ
meꝰ es tu. Capi. iij.

immediate ad lr̃am ꝑcedentem. ſꝫ ad illud qđ. ſ. poſitū ē Dicite fratribus vr̃is ppl's meꝰ. ⁊ ſorori vr̃e. i. gentilitati ↄuerſe. Miam ↄſecuta ⁊c. l Propterea hoc ecce ego lactabo eā. cōſolatiōibus ſpūſſancti. Vñ Act. x. ca. legit ꝙ ꝑdicāte petro cecidit ſpūſſanctus ſuꝑ corneliū ⁊ alios gentiles q̄ erāt cum eo ⁊ loquebant̃ linguis. m Et ducā eā in ſolitudinē qꝛ a tp̄e apl'oꝝ multi cōuerſi ad fidē tranſferebāt ſe ad loca ſolitaria vt meliꝰ vacarent ↄtēplatiōi ⁊ reficerent̃ ↄſolatiōe diuina. iō ſubditur. n Et loq̄r ad cor eiꝰ qđ fit in ſecretoꝝ reuelatōne: ⁊ ſpūſſā cti ↄſolatione. o Et da. ei vini. eiꝰ ex eo. loco. Iſti ſūt apl'i q̄ vinū doctrīe xp̄i fidelibus ꝓpinauerūt. ꝓpter qđ ſaluator dicit de ſeipo Ioh. xv. ca. Ego ſuꝫ vitis vera ⁊c. Et iſtō vinū germinat ỽgines Zach. ix. Et iſti vinitores fuerūt ex eodē loco. qꝛ nati in iudea ſicut ⁊ xp̄us. p Et vallem achor. nō eſt nomē loci ſm ꝙ dicit ra. ſa. qꝛ achor nō ē nomen ꝓpriū ſꝫ appellatiuū ⁊ turbationē ſignificat. vt ꝓbatū fuit Ioſue. vij. ⁊ iō ꝑ vallem achor intelligit̃ humilis ↄtritio de peccatis. ſicut dicit idē ra. ſa. ꝓpter qđ andreas ⁊ alij ſeq̄ntes eū dicētes. ꝙ vallis achor eſt h̄ nomen loci iuxta hiericho quē p̄ intrauerūt redeūtes de babylone magis iudaizant q̄ꝫtū ad h̄ q̄ꝫ ipē. q Ad apiendā ſpeꝫ humilis em̄ ↄtritio de pctīs aperit ſpem ſalutis. r Et canet ibi. deū laudando. s Iuxta dies iuuētutis ſue. ⁊ q̄ ſint illi dies ſubdit̃. Et iuxta. ⁊ ꝑ id eſt. Et iux̃ dies aſceſionis eius de terra egypti. tūc em̄ aſcēdens de mari rubro cecinit Cantemus dño gl'ioſe ⁊c. Exo. xv. Sic ꝑmitiua eccīa valde fuit diuinis laudibus intenta. vtꝫ in actibus apl'oꝝ in pluribus locis. t In die illa. i. in tp̄e noui teſtamēti. v Vocabit me ⁊c. baalim. Dicūt h̄ aliq̄ ꝙ baalim idem ſignificat ꝙ vir meus. ⁊ tñ redeūtes de captiuitate vitabāt hoc nomē eo ꝙ erat ſil'e noī idoli. ſ. baal. Ra. ſa. h̄ exponit magis catholice q̄ꝫtū ad hoc dicens. ꝙ vir meus h̄ accipit̃. i. ſponſus meus q̄ eſt noīatio amoris. Baalim ỽo ſm ꝓprietatē hebraici ſermonis idem ē ꝙ dñs meꝰ q̄ noīatiō eſt timoris. ſm illud Malach. j. ca. Si ego dñs vbi ē timor meus. ⁊ ſic eſt ſenſus ꝙ ex familiaritate cū deo ppl'us eius vocabit eū ſub noīe amoris. ⁊ nō timoris. ⁊ hoc ꝓprie ↄuenit ſtatui noue legis q̄ ē lex amoris ſm ꝙ dicit aug. Breuis drña legis ⁊ euangelij. timor ⁊ amor. ſic igitur timori ſucceſſit amor. x Et aufe. noīa baalim ⁊c. ſicut ptꝫ impletū ꝑ ꝑdicatiōem apl'orū ⁊ alioꝝ credētiū ꝙ ceſſauit idolatria q̄ſi ꝑ totū mūdū. y Et ꝑcutiā eis fedus in die illa. i. tempe gr̃e. z Cum beſtia agri. i. cū crudelibꝰ tyrannis. a Et cū volu. celi. id ē cū regibus ſupbis. b Et cū reptili terre. i. cum eorū miſtris. qꝛ ⁊ iſti q̄ i ꝑncipio ꝑſeq̄bant̃ fidē xp̄i ad fideꝫ ſunt ↄuerſi in mag̃ ꝑte totiꝰ mūdi. ⁊ maxie a tp̄e ↄſtātini c Et arcū gladiū ⁊. bellū ↄteraꝫ. qꝛ xp̄ianoꝝ ꝑſecutores facti ſunt eoꝝ defenſores. iō ſequit̃. d Et dormire. i. q̄eſcere. e Eos faciā. ſedata ꝑſecutiōe. f Et ſpōſabo te m̄ in eternū. qꝛ eccleſie xp̄i ſponſe nō ſuccedet: niſi ſtatus glorie. g Et ſpon. te m̄ in iuſticia ⁊c. qꝛ fides ſine oꝑibus mortua eſt h Et erit in die illa exau. i. ꝑces fidelium. ⁊ ſubditur modus. i Et ꝑ id eſt. k Exaudiam celos ⁊c. qđ intelligit̃ de multiplicatiōe bonoꝝ tp̄aliū ⁊ ſpūaliū in eccīa. Dicūt̃ em̄ celi exaudiri. q̄n dei volūtate rorē ⁊ pluuiā ſalutiferā infundunt: ⁊ terra q̄n humectat̃ ⁊ fecundat̃ ſic diffuſa. ⁊ terrenaſcētia q̄n terra ꝓfert ea in abundātia. q̄n ꝙ vero ad abūdantiam bonoꝝ ſpūalium celi dicūt̃ exaudiri: q̄n angeli q̄ ſūt ciues celeſtes impetrāt apud deū etiaꝫ bona ꝓ regnis ⁊ ꝑſōis ſue cuſtodie cōmiſſis. ⁊ terra. i. hītatores eiꝰ q̄n exaudiuntur ab angelis. ⁊ bona ſpūalia ꝑ tritīc cū vinū ⁊ oleū deſignata. q̄n mltiplicāt̃ in fidelibꝰ ppl'is ideo ſequitur. l Et hec exaudiēt iezrabel. i. ſemē dei cuiuſmodi ſūt fideles ſicut. ſ. dictū eſt ca. j. ꝓpter qđ ra. ſa. dicit h̄ ꝙ ꝑ iezrahel intelliguntur filij captiuitatis in ſua reuerſione: qđ nō pōt intelligi de ciuitate iezrahel ad quā nō redierūt. vt dictū eſt. ſ. Iſta aūt ↄpleta ſunt i eccl'ia fideliū q̄ ex dei bñficio bonis ſpūalibus ⁊ tp̄alibus ē fecunda. m Et miſerebor eius q̄ fuit abſq3 mīa. trāſlatio. lxx. hꝫ. Et diligā nō dilectā ⁊c. i. gentilitatē que añ vocationē nō erat dilecta. et in hoc ſenſu allegat hanc ſcripturā apl's ad Roma. ix. ꝓpter qđ ſic ē intelligēda ꝑs iſta vt ꝑdictū eſt. In ca. ij. vbi dr̃ in poſtil. Et vallē achor nō ē nomē loci. Additio

Cōm glo. achor ē nomē ꝓpriū ⁊ ſignificat illū trāſgreſſorē de q̄ fit mētio Ioſue. vij. a quo vallis illa i qua fuit interfectꝰ vallis achor noīat̃. ⁊ eſt ſenſus ꝙ ſic punito illo achor iſrahelite hēbāt ſpem vincēdi. ſic deſtructa irl'm ⁊ templo ꝑ rōnos ⁊ punitis his qui peccauerūt in xp̄o q̄ſi deſtuctis figuris. iā habent apl'i gaudiū ⁊ ſpem ꝙ totū mundū xp̄o ſubijcient. vt in gloſa.

In eodem capitulo vbi dicitur in poſtilla. Et ſponſabo te mihi in ſempiternum. Additio.

Ter repetitur hic deſponſatio p̄ cū dr̃. Deſponſabo te in ſempiternū: ſcđo cū dicit Et deſponſabo te m̄ in iuſticia ⁊ iudicio ⁊ in miſericordia ⁊ miſeratiōibus. tercio cū dicit. Et deſpōſabo te mihi i fide. ⁊ ſcies qꝛ ego dñs. Vñ ſm glo. ꝑmo ſponſauit deus eccīam antiq̄rū in abraam. vel cum eduxit eam de egypto. vt vxorem haberet ſempiternā. Scđo in monte ſynai dans eis pro ſpōſalibus legis iuſticiā ⁊ iudiciū ⁊ iunctam legi miſericordiā vt ſi peccauerit captiuet̃. ſi penituerit renouetur. Tercio ſponſauit eā in aduētu filij. qđ eſt in fide trinitatꝭ in q̄ fide credentes ſtatim ſciunt. ꝙ ille eſt deus quē ꝑus negauerūt hec in glo. vñ ſubdit̃. Et ſcies qꝛ ego dñs.

In ca. ij. vbi dr̃. Et vallem achor Replica.

postillator dicit. Achor nō eſſe nomē ꝓpriū: ſꝫ appellatiuū ſignificās turbatiōnē. ⁊ hoc clariꝰ expoſuit Ioſue. vij. ibi burg. ei nō ↄdixit. hic aūt ꝓpter quādā gloſam burg. ſe opponit: ſꝫ videt̃ glo. minꝰ autētica q̄ littere ↄdicit. Nam ioſue. vij. ille tranſgreſſor de q̄ hūc locū exponit nō ē dictus achor ſꝫ achan. ⁊. j. Paral'. ij. dicitur. Achar: ⁊ in glo. interlineari ioſue. vij. dr̃ hoc idem ſentire beatus Hiero. Cū igit̃ in nulla correcta biblia nomiet̃ ille trāſgreſſor achor: videamus q̄ aīo burg. voluerit hāc glo. lr̃e non ↄſonantē adducere: niſi in odiū poſtillatoris

Nō eſt igitur verū ꝙ vallis illa ſit ab illo tranſgreſſore dicta vallis achor ſʒ eſt dicta a tranſgreſſione: ⁊ ſic ē appellatiuū nomē nō ꝓpriū. qꝛ ſignificat turbationē: ꝑut etiaʒ innuit glo. in hoc loco. Capitulum iij.

Et dixit dominus ad
me. Adhuc vade ⁊ di
lige mulierē dilectam
amico ⁊ adulterā ſic͞ diligit
dn̄s filios iſrl̄: ⁊ ipi reſpe-
ctāt ad deos alienos ⁊ di-
ligūt vinacia vuaꝝ. Et fodi
eā mihi q̄ndeci argēteis ⁊
choro ordei ⁊ dimidio cho
ro ordei. ⁊ dixi ad eā. Di-
es mltos expectab me. nō
fornicaberis ⁊ nō eris vi-
ro: ſed ⁊ ego expectabo te
Quia dies mltos ſedebūt
filij iſrl̄ ſine rege ⁊ ſine prin
cipe ⁊ ſine ſacrificio ⁊ ſine
altari ⁊ ſine ephot ⁊ ſine te
raphin. Et poſt hec reuer-
tent filij iſrl̄: et q̄rent dn̄m
deū ſuū ⁊ dauid regē ſuū:
⁊ pauebūt ad dn̄ʒ ⁊ ad bo
nū eiꝰ in nouiſſimo dierū.

Capitulum. iiij.

Audite verbū domi-
ni filij iſrl̄: qꝛ iudiciuʒ
dn̄o cū hitatoribꝰ tre

a b c d e f g h i k l m (margin letters of text column 1) — n o p q r s t v x y z ʒ ʒ (margin letters of text column 2) — a b (margin letters of chapter iiij)

Et dixit. Poſtq̄ vocatiōeʒ gētiū hic ꝯſr denūciat finalis ꝯuerſio iudeoꝝ. Circa quaʒ ꝑmo ponitur iudeorū ingratitudo ⁊ tādem eoꝝ excecatio. ſcđo eoꝝ finalis conuerſio ibi Poſt hec. Prima in duas. qꝛ ꝑmo ponit ſignum ꝓpheticū. ſcđo ſignū ibi. Quia dies multos. Circa ꝑmū dicitur ꝓphe a dn̄o.
b Adhuc va. ⁊ dili. mu. dilect. amico in heb. hr̄ ſocio. Ex quo patʒ ꝙ amicꝰ hic dicitur ſponſus vel maritus. ſb quo tamen vt igrata adulteratur. ⁊ ſic iuſte a marito dimittit̄. ideo ſubditur.
c Sicut diligit dn̄s filios iſrl̄. eos de egypto educendo ⁊ legem diuinam aliaq̄ʒ beneficia ſpāliter tribuendo. ſm̄ ꝙ dicit̄ pſ̄. cxlvij. Non fecit taliter omni natiōi ⁊ iudicia ſua non manifeſtauit eis. d Et ipi reſpectant ad deos alienos. eos colendo. ſtatim em̄ poſt legem datam adorauerūt vitulū ꝯflatilem Exo. xxxij. ⁊ poſtea temporibꝰ iudicum ⁊ regū idola coluerūt. vtʒ ex decurſu illius tp̄is.
e Et diligūt vinacia vuarū. In hebreo habet̄ Dolia vl̄ ciphos. ex quo patet ꝙ ꝑ vinacia hic intelligunt̄ vaſa vinoꝝ contentiua que tamen diligūtur ꝓpter vinū contentum: ⁊ ſic notantur hic de ebrietate q̄ ducit ad alia vicia.
f Et fodi eam mihi. in hebreo habetur. Et cōduxi eam mihi. ſcʒ adulteram a marito dimiſſam. ſm̄ autem tranſlatiōem nr̄am loquitur de plebe iudaica ꝑ modū vinee: eo ꝙ dicit̄ vinea domini ſabaoth. Eſa. v. Vinea autē colitur cum foſſione. g Quindecim argēteis. qꝛ ſm̄ docto. hebreos ⁊ latinos eos ſequētes ꝑ hoc deſignat̄ eductio ppl̄i de egypto quā fecit deus. xv. die menſis primi. Exo. xij. h Et choro ordei ⁊ dimidio. choros aūt. xxx. modios ꝯtinet: ⁊ ſic chorus ⁊ dimidius ꝯtinet. xlv. modios ad deſignādum. xlv. dies qui fluxerūt a. xv. die mēſis ꝑmi excluſiue vſq̄ʒ ad ꝑmā diem menſis tercij incluſiue in qua pplus exiens de egypto venit ad montē ſynai vbi recepit legem a deo ſm̄ qđ đr Exo. xix. Mēſe aūt tercio egreſſionis iſrl̄ de terra egypti in die hac. i. ꝑma die menſis ſm̄ ꝙ exponūt oēs catholici ⁊ hebrei venerūt in ſolitudinē ſynai. Quod aūt fuerūt ibi. xlv. dies ꝑciſe ſic pʒ. qꝛ iudei faciūt mēſes ꝑ lunatiōes. vna vero lunatio hʒ. xxix. dies cū dimidia. ꝓpter qđ iudei faciūt ꝑmū mēſem. xxx. dierū ⁊ ſcđm. xxix. ⁊ ſic ꝯbinādo. ex q̄ patʒ ꝙ a. xv. die mēſis ꝑmi excluſiue vſq̄ʒ ad ꝑmā tercij incluſiue fuer̄t dies xlv. videt̄ aūt mihi ꝙ ꝑ iſtos nūeros pn̄t ꝯuenientiꝰ deſignari ꝓphe ſancti ⁊ ꝑſone ꝑ q̄s plebs iudaica vſq̄ʒ ad xp̄m fuit deducta. ita ꝙ ꝑ. xv. argēteos intelligunt̄. xv. ꝓphe quorū habent̄ ꝓphie. ſ. eſaias: hieremias: ezechiel. ⁊. xij. ꝓphe daniel em̄ apud hebreos nō reponit̄ inter ꝓphas. ſʒ inter agiographa. vtʒ ꝑ Hiero. in ꝓlogo galeato. ꝑ. xlv. modios ꝑſone in genealogia xp̄i ꝯtente q̄ math. j. ponūtur. xlij ſm̄ tres q̄terdenas ibidē poſitas: quibꝰ ſi addant̄ tres reges qui omittūtur inter ioraʒ ⁊ oziam ſm̄ ꝙ declarat hiero. ſuꝑ math. habemꝰ. xlv. i Et dixi ad eaʒ. Dies multos expectab me. in ſignum ꝙ plebs iudaica expectaret meſſiam mult̄ tp̄ibus. adhuc em̄ expectat. k Nō fornicaberis. qꝛ nō ſeruiuit idolis. l Et nō eris cū viro. i. chriſto a q̄ es mō ſeꝑata ꝓpter ſuam incredulitatem.

m Sed ⁊ ego expectabo te loquitur in ꝑſona dei q̄ expecabat iudeoꝝ finalē ꝯuerſionē. n Quia dies. hic ꝯſr ponit̄ ſignatū ꝑ ꝓdigiale factū cū đr. Quia dies multos q. d. factū ꝓdictū deſignat ꝙ dies multos o Sedebūt id ē manebūt p Filij iſrl̄ ſine rege ⁊ ſine ꝑncipe. ſicut videmus mō ipletū qꝛ de ſuis nō habēt regē vel ꝑncipē. ſed alijs regibꝰ ⁊ principibus ſeruiūt.
p Et ſine ſacrificiō ⁊ ſine altari. qꝛ non pn̄t ſacrificare ex̄ ieruſalē: a q̄ ſit repulſi ⁊ tēplū eſt deſtructū
r Et ſine ephot. i. ſine veſte ſacerdotali. qꝛ ſublatis ſacrificijs ceſſat vſus veſt̄ ſacerdotalis
s Et ſine teraphi. id eſt imaginibꝰ i qbꝰ demones ſolebāt dare rn̄ſa. ⁊ apđ iudeos nō ſunt talia.
t Et poſt hec. hic vltimo ponit̄ iudeoꝝ finalis ꝯuerſio cū dicit̄. Et poſt hec. i. poſt iudeoꝝ abiectionē ⁊ excecatiōem.
v Reuertent̄. ab errore ſuo x Et q̄. do. de. ſu. deuote
y Et dauid. i. dei filiū ihm̄ xp̄m ⁊ ꝙ ſic debeat intelligi ptʒ ꝑ trāſlatiōem chaldaicā apud hebreos autēticā q̄ ſic habet. Poſt hec reuertentur filij iſrl̄. ⁊ querēt cultum dei ſui. ⁊ obediēt meſſie filio dauid regi ſuo ʒ Et pauebūt ad dn̄m. ipm̄ reuerēdo. ʒ Et ad bonū eius. timēdo declinare ab eo qđ bonū ē in oculis eiꝰ. ⁊ ſubditur tempus ʒ In nouiſſimo dieꝝ. i. circa finē mūdi implebit̄ illđ. vt dictū ē. ſ. j. ca. In ca. iij. vbi đr in poſtil. Et poſt hec. Hic vltimo ponit̄ iudeoꝝ finalis ꝯuerſio. Additio.

Hoc qđ đr. Et poſt hec reuertent̄ filij iſrl̄ ⁊ q̄rēt dn̄ʒ deum ſuū. ſm̄ hebreos refert̄ ad tp̄us in q̄ ſpectāt falſe meſſiā venturū in q̄ tp̄e dicūt ꝙ reuertent̄ ad deū ꝑ pn̄iam. ⁊ erūt ſb obeddiētia ſui meſſie. ⁊ ſic tenent ꝙ ex iſto loco nō ē argumentū efficax ꝯ eos. Sʒ bn̄ inſpicienti manifeſte ptʒ qđ ex hoc pđ đr. Reuertent̄ filij iſrl̄ ⁊ querēt dn̄m deū ſuū ⁊ dauid regē ſuuʒ plane intelligit̄ ꝙ ille dauid ſcʒ de q̄ ibi loquit̄. iā venerat niſi ꝙ ipi nō q̄rebant eū. nō em̄ đr. Reuertent̄ filij iſrl̄ ⁊ q̄rēt dn̄m ſuū ⁊ veniet dauid rex ſuus. ſʒ: Et querēt dauid regē ſuū. q. d. querēt illū q̄ iam venerat. vn̄ ⁊ hec ꝓphetia implet̄ de his q̄ quotidie ꝯuertunt̄ ex eis. reſpectu quoꝝ dicit̄. In nouiſſimo dieꝝ etiā ſi nō ſit in tp̄e circa finē mūdi. Nouiſſime ei dies dicunt̄ tp̄s noue legis cui nō ſuccedit alia lex vt habet̄ infra. Miche. iiij. in poſtilla. vn̄ bn̄ aſpicienti hec auctoritas plane facit contra eos. Capitulū. iiij.

Audite. Supra oſee ꝓphetizauit non ſolum verbis ſed ſenſibilibus factis. Hic cōſequenter ꝓphetizat
a ſimplicibus verbis explicando magis premiſſa. q̄ ſunt duo in generali. ſ. dei iuſticia in peccatoꝝ punitione et eius miſericordia in penitentie ſuſceptione. Et diuiditur in duas partes. qꝛ primo ponitur explicatio. ſcđo explicationis ꝓmulgatio ca. viij. ꝑma in duas. qꝛ primo explicatur dei iuſticia in punitione peccatoꝝ. ſecundo eius miſericordia in reuerſione eoꝝ capi. vj. Prima in duas. quia ꝑmo explicatur iuſticia erga populum indiſtincte. ſecundo magis diſtincte capitulo ſequenti. Prima adhuc in duas. quia primo explicatur dei iuſticia in punitione peccatorum contra ꝓprimum. ſecundo in punitione contra deum ibi. Secundum multitudinem. Circa primum dicitur.
a Audite verbū dn̄i. qđ debetis intelligere.
b Quia iudi. dn̄o cū habitatoribus terre. ⁊ vult oſtendere ꝙ iuſte ꝓcedit in eoꝝ punitione ꝓpter quod ſubditur.